JETIR.ORG ISSN: 2349-5162 | ESTD Year : 2014 | Monthly Issue
JOURNAL OF EMERGING TECHNOLOGIES AND INNOVATIVE RESEARCH (JETIR)
An International Scholarly Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸ್ಥಳನಾಮಾಧ್ಯಯನ ಚರಿತ್ರೆ

ಡಾ. ಸುರೇಶ .ಕೆ.ಸಿ.
ಕನ್ನಡ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಕೆ.ಎಲ್.ಇ. ಸಂಸ್ಥೆಯ
ಎಸ್.ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ಕಾಲೇಜು
ರಾಜಾಜಿನಗರ ಬೆಂಗಳೂರು–10

ವಿಜ್ಞಾನದ ಯಾವುದೇ ಶಾಖೆಯಾಗಿರಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಇತಿಹಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಸ್ಥಳನಾಮ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಅದರದೇ ಆದ ಚರಿತ್ರೆಯುಂಟು. ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಕುರಿತು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ನಡೆದು ಬಂದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ

ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳನಾಮ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಾರಂಭವಾದುದು ಸುಮಾರು ಎರಡುನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ಸ್ಥಳನಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮನಗಂಡು ಅವುಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು, ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿತು ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಆದರೆ ಅದೊಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆಯಷ್ಟೆ. ಯುರೋಪಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾದ ಜರ್ಮನಿ, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್, ನಾರ್ವೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ನಡೆದವು. ಆದರೆ ಅಮೇರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ವಿಸ್ಮಯವಾಗದೇ ಇರದು.

ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾದರೂ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಡತ ಹಾಗೂ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡರೂ ಅವುಗಳ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದವುಗಳು, ಅರ್ಥರಹಿತವಾದ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳು ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಾಗಲೀ, ಅವುಗಳ ಪ್ರಾಚೀನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದರಿಂದ ಖಚಿತ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆಯ ಬಹುದೆಂದು ಮೊತ್ತ ಮೊದಲಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕೀರ್ತಿ ಜರ್ಮನಿಯ ಗಾಟ್ ಫ್ರೀಡ್‌ವಿಲ್ ಹೆಲ್ಮ್ ಲೀಬ್ನಿಜ್ (1768) ಎಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸನಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನನ್ನು 'ಸ್ಥಳನಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಿತಾಮಹ'ನೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಸ್ಥಳನಾಮಾರ್ಥ ವಿವರಣೆಯು ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಯಿಲ್ಲದೇ, ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಅಧ್ಯಯನ 1840ರ ನಂತರವಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳನಾಮ ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿದವನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಸ್ಕೀಟ್ ಮಹಾಶಯ. ಅದೇ ರೀತಿ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಫಾರ್ ಸ್ಟೀಮನ್, ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲಾಂಗ್ನನ್, ನಾರ್ವೆಯಲ್ಲಿ ರೈ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನೋರಿನ್ ಮತ್ತು ಐಸಾಕ್‌ಟೇಲರ್ ಬಹಳ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕಾರಣೀಭೂತರಾದರು. ಸ್ಥಳನಾಮ ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಹೆಸರುಗಳ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಕಾಸಕ್ಕೂ, ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸನ್ನಿವೇಶ, ವಿವರಣೆಗೂ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಗಮನ ನೀಡತಕ್ಕದೆಂದು ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು. ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಲಾಭಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಹಲವಾರು ಜ್ಞಾನ ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಚೊಚ್ಚಲ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಫಾರ್‌ಸ್ಟೀಮನ್‌ನ "ಂಟಿಜ ಜಜಣಣಙಙಜ ಓಜಟಜಟ ಥಣಙಙ" ಮತ್ತು ಐಸಾಕ್ ಟೇಲರ್‌ನ "ಘಾಂಡಿಙ ಚಿಟಜ ಕಟಚಿಙಙ" ಉಲ್ಲೇಖನೀಯ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ.

19ನೇ ಶತಮಾನದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾನ್.ಹೆಕ್‌ವೆಲ್ಡರ್ ಮತ್ತು ಹೆನ್ರಿ ಆರ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಕ್ರ್ಯಾಫ್ಟ್ ಇವರು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ನಡೆಸಿದರು. 1862ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡು "ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ನಾಮಗಳ ಪಾತ್ರ" ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಇ.ಸಾಲ್ವರ್ತೆ ಅವರು ಇತಿಹಾಸ, ಭೂಗೋಳ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ತರವಾದದ್ದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು.

ಕ್ರಿ.ಶ.1871-1885ರ ಅವಧಿಯನ್ನು ಜೆ.ಜೆ.ಎಗ್ಲಿ ಎಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸ "ಸ್ಥಳನಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಗತಿಶೀಲ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕಾಲ" ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಸ್ಥಳನಾಮ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರು ಗಣನೀಯ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರಿಂದ "ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸ್ಥಳನಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲ ಪುರುಷ"ನೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈತನು ಸ್ಥಳನಾಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳೆಂದು ಎರಡು ರೀತಿಯ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ಯುರೋಪಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯದಿಂದಾಗಿ ಭಾಷೆ ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ ನಂತರ ಸ್ಥಳನಾಮ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ದೊರೆಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಆರಂಭವಾಯಿತೆನ್ನಬಹುದು. ವಾರನ್ ಅಪ್‌ಹ್ಯಾಮ್, ಲೂಯಿಸ್ ಪೌಂಡ್ ಮೊದಲಾದ ವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಈ ಮಹಾಕಾರ್ಯ ದೇಶದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ವಿದ್ವಾಂಸರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಸಂಶೋಧನಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಹವ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಸೆಳೆಯಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ 8ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದ ಬೀಡೆ (ಃಜಜಜ) ತನ್ನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಇತಿಹಾಸ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. (ಖಜಟಚಜಥ) ಸೀಲ್ ದ್ವೀಪವೆಂಬುದು ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. 10ನೇ ಶತಮಾನದ ಅಸರ್ (ಂಜಡಿ) ತಾನು ರಚಿಸಿದ 'ಆಲ್‌ಫ್ರೆಡ್' ದೊರೆಯ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳನಾಮ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ 'ಖುಜಕಿಡಿಜಥ' ಎನ್ನುವುದು ಕುರಿಗಳ ದ್ವೀಪವೆಂದು ಲ್ಯಾಟೀನ್ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. 12ನೇ ಶತಮಾನದ ಇತಿಹಾಸಕಾರನಾದ ಹಂಟಿಂಗ್, ಡನ್ನಿನ 'ಹೆನ್ರಿ' ಮತ್ತು 'ಮಾಲ್ಮೆಸ್ ಬರಿಯ ವಿಲಿಯಂ' ಮುಂತಾದವರು ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೆನ್ರಿಯ 'ಹಂಟಿಂಗ್‌ಡನ್' ಎಂಬ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಕುರಿತಂತೆ 'ಬೇಟೆಗಾರರ ಬೆಟ್ಟ'ವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಎಗ್ಲಿಯ ನಂತರ; ಸ್ಥಳನಾಮಾಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಡೆದವು. ಅದರಲ್ಲೂ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳಲ್ಲಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೀಕರಿಸಲು, ಪ್ರಾಮಾಣೀಕರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ. ಸ್ಥಳನಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದವು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ 1921ರಲ್ಲಿ 'ಆಂಗ್ಲ ಸ್ಥಳನಾಮ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಂಡಲಿ' ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಇದೊಂದು ಸ್ಥಳನಾಮ ವಿಜ್ಞಾನದ ಮೈಲಿಗಲ್ಲು ಎನ್ನಬಹುದು. ಪುರಾತತ್ವ ತಜ್ಞರ, ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಜೊತೆಗೆ ಇತರ ಪರಿಣಿತರ ನೆರವು ಪಡೆದು ಸ್ಥಳನಾಮ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸ್ವರೂಪ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವಿವಿಧ ಕೋನಗಳಿಂದ, ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ ವರ್ಗೀಕರಣ ತತ್ವಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ತಂತ್ರವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಮೂರ್ತತ್ವ ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಯಿತು. ಹಾಗೂ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ರಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳನಾಮ ವಿಜ್ಞಾನ ಅತಿಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ಸ್ಥಳನಾಮ ತಜ್ಞರು, ಪರಿಣತರಿಗೆ ಪ್ರಚೋದನೆ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು.

ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಾಮಾಗ್ರಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಇ.ಎಕ್ವಾಲ್ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ "ಖಿಜ ಛಿಔಟಿಛಿಜ ಔಥಜಿಔಡಿಜ ಆಛಿಣಖಔಟಿಚಡಿಥ ಔಜ ಇಟಿರಟಚು ಔಟಚಿಛಿಜ ಟಿಚಿಟಜ" ಎಂಬ ನಿಘಂಟುವಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ವಸತಿ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ಥಳನಾಮಗಳನ್ನು ಮೂರು ವಿಧಗಳನ್ನಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ನಿಘಂಟು ಸ್ಥಳನಾಮ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.

ಎಫ್.ಎಂ.ಸ್ಟೆಂಟಾನ್, ಎ.ಎಚ್.ಸ್ಮಿತ್ ಮತ್ತು ಪಿ.ಎಚ್.ರೀನಿ ಈ ಸ್ಥಳನಾಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದು; ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳನಾಮಾಧ್ಯಯನ ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯನ್ನು ಸಾರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

1924ರಲ್ಲಿ ಲಿಲಿಯನ್ ಲಿಂಡರ್ ಫಿಟ್ಜ್ ವ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ ಎಂಬುವರು ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿಗಾಗಿ ನೆಬ್ರಾಸ್ಕಾ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಕೈಗೊಂಡು ಮಹಾನಿಬಂಧವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ಇವರು ಸ್ಥಳನಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ ಪಡೆದ ಮಹಾನೀಯ. ಆನಂತರ ಅಲೆನ್‌ವಾಕರ್ ರೀಡ್ ಅವರು ಅಯೋಲಾ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ಕುರಿತು, ರಾಬರ್ಟ್ ಎಲ್.ರ್ಯಾಮ್‌ಸೇ, ಮಿಸ್ಸೂರಿ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ ನಿಬಂಧಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು.

ಅಮೆರಿಕೆಯ ಸ್ಥಳನಾಮ ಪರಿವೀಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ 1938ರಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾರಿ ಮೋರ್ಗನ್ ಅಯರ್ಸ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ 'ಅಮೇರಿಕಾ ಸ್ಥಳನಾಮ ಸಂಸ್ಥೆ'ಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾರಣವಾಗಿ ಅಡಚಣೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ನಂತರ 1957ರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಮಾರನೇ ವರ್ಷ ಅಂದರೆ 1958ರಲ್ಲಿ 'ನಾಮಗಳು (ಓಚಿಟಜ಩)' ಎಂಬ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಧ್ಯೇಯೋದ್ಧೇಶಗಳು ಇಂದಿನ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳನಾಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯವೆನಿಸಿವೆ.

1. ಮನುಕುಲದ ಸಕಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಾಮಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಮೇರಿಕೆಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವುದು.
2. ನಾಮಗಳ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ, ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುವುದು.
3. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಹೆಸರುಗಳ ಮೂಲ, ವಿಕಾಸ, ನಿಷ್ಪತ್ತಿ, ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ, ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು.
4. ಸ್ಥಳನಾಮಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೂ, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಮುದ್ರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಎಲ್ಲ ಹೆಸರುಗಳ ನಿಘಂಟುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು. ಅಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಒದಗಿಸುವುದು.

ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಅಮೇರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣೆ ನಡೆಸಿ, ವೈವಿಧ್ಯಮಯವೂ ಬಹೂಪಯುಕ್ತವೂ ಆದ ಸಾಮಾಗ್ರಿಯನ್ನು ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ಥಳನಾಮ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸಿಡಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಸರಿನ ಪೂರ್ವಚರಿತ್ರೆ, ಅವುಗಳ ಆಧುನಿಕ ರೂಪಗಳು, ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣಾ ಕ್ರಮ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಹಲವಾರು ಮಾಹಿತಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಆಧುನಿಕ ಸಲಕರಣೆಗಳಾದ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸ್ಥಳನಾಮ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಒಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಅಮೇರಿಕಾ ಸ್ಥಳನಾಮ ಸಂಸ್ಥೆ ಭಾಜನವಾಗಿದೆ.

ಎ.ಎಚ್.ಸ್ಮಿತ್, ಇಕ್ವಾಲ್, ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಅಟ್ಲಿ ಸ್ಟ್ಯೂಟನ್, ಡೌಜತ್, ಅಡಾಲ್ಫ್ ಬ್ಯಾಚ್‌ನಂತಹ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸ್ಥಳನಾಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಸಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಸ್ಥಳನಾಮ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಚಾಲನೆ ದೊರೆತದ್ದು ಯುರೋಪ್ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸದ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯುರೋಪಿನ ತಜ್ಞರು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಳೆಯ ದಾಖಲೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೊರೆಯದಿದುದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಭೂಗೋಳ-ಜನಾಂಗ-ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಳನಾಮ ಗಳ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ; ಅಮೇರಿಕೆಯ ಇತಿಹಾಸ ಅರ್ವಾಚೀನವಾದುದ್ದರಿಂದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಂಡರು.

ಸ್ಥಳನಾಮ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಬೌದ್ಧಿಕ ಜಾಗೃತಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅವರುಗಳೊಡನೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಲ್ಜಿಯಂನ ಲೂವೈನಿನಲ್ಲಿ 1949ರಲ್ಲಿ, ಯುನೆಸ್ಕೋ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ಥಳನಾಮ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಆ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಳನಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1.ಆರ್ಕೆ ಮಣಿಪಾಲ, ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇನಿದೆ? ನ್ಯೂಸ್ಟಾರ್ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, 1989

2.ಕಲಬುರ್ಗಿ ಎಂ.ಎಂ, (ಸಂ) ಕನ್ನಡ ನಾಮ ವಿಜ್ಞಾನ, ಸೌಜನ್ಯ, ಕಲ್ಯಾಣನಗರ, ಧಾರವಾಡ, 1995.

3.ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟ ಸೇಡಿಯಾಪು, ಕೆಲವು ದೇಶನಾಮಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘ, ಮಣಿಪಾಲ, 1975.

4.ಗೋಲಾಪಕೃಷ್ಣ ವಿ, ಸ್ಥಳನಾಮ ಅಧ್ಯಯನಗಳು, ವಿದ್ಯಾಗಿರಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ದಾರಿನಾಯಕನಪಾಳ್ಯ, 1987.

5.ಜವರೇಗೌಡ ದೇ, ಸ್ಥಳನಾಮ ವ್ಯಾಸಂಗ, ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, 1990.

6.ಲಿಂಗಯ್ಯ ಡಿ., ಚಕ್ಕರೆ ಶಿವಶಂಕರ (ಸಂ), ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು, 2008.